

31-01-

† Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν
Ἀναργύρων Κυρίου καὶ Ἰωάννου.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτή μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰατρῶν ξυνωρίδα τὴν θεοπρό-
βλητον, Κῦρον τὸν πάνυν ἀνδρεῖον,
καὶ Ἰωάννην στερρόν, ὡς Μαρτύ-
ρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ
θαυμασίων αὐτουργούς, ἰωμένους
τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς δυσιά-
τους, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ, λιτὰς
αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'

Δόξα Πατρὶ...

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου

Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον
ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός,
ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς
Ἑθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασι-
λείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευ-
τος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε
ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε,
ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν
σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων,
καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον
σου.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Προστᾶται ταχινοί, ἀνιάτως νο-
σούντων, καὶ ἄγρυπνοι φρουροί,
εὐσεβούντων ἀπάντων, ὑπάρχετε
Ἅγιοι, Ἰωάννη μακάριε καὶ πανέν-
δοξε, πνευματοφόρητε Κῦρε· Ὅθεν
σήμερον ὑμῶν τὴν πάνσεπτον μνή-
μην ἀσμένως γεραίρομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε αἰεὶ, ἀγεώργητε
χώρα, τοῦ πάντων Ποιητοῦ, ζῶντος
ὑδατος κρήνη, βροτῶν παραμύθιον,
καὶ χαρᾶς κόσμου πρόξενε, πανα-
μώμητε ὑπεραγία Παρθένε, τὰ συ-
στήματα τῶν Ὁρθοδόξων ἀπάντων
εὐήχοις μελίσμασι.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν Κάθισμα.

ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες τρισμέγιστοι θεοειδῶν ἀρετῶν, τὰ πάθη ἰώμενοι τὰ ζοφερά τῶν βροτῶν, τοῦ Πνεύματος χάριτι, Κύρε σημειοφόρε καὶ σεπτὲ Ἰωάννη, σκέπετε οὐρανόθεν τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, καὶ ἄθλους τοὺς ἀρίστους ὑμῶν ὕμνοις γεραίροντας.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν πανοικτίρμονα καὶ Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα πανύμνητε, ὑπερφυῶς Μαριάμ, τοὺς δούλους σου οἵκτειρον, καὶ πρὸς τῆς μετανοίας χειραγώγησον τρίβους, πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντας τὸν σὸν πάνσεπτον Τόκον, καὶ πόθῳ εἰς αἰῶνας Ἀγνή, σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Δυάδα πάνσεμνον, ἀνευφημήσωμεν, τὴν διαλάμψασαν, βολαῖς ἰάσεων, καὶ θεραπεύουσαν δεινά, νοσήματα τῶν μερόπων, τοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, Κύρον τὸν πνευματέμφορον, καὶ τὸν γενναιόφρονα, Ἰωάννην ὡς πίστεως, φανοὺς τηλαυγεστάτους βοῶντες· Χαῖρε, δυὰς κλεινῶν μαρτύρων.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου, ψυχὴν καταύγασον, φωτὶ τῆς χάριτος, τοῦ θείου Τόκου σου, Ἀγνή Παρθένε Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν ἀπείρων

πταισμάτων μου, ὅπως εὕρω ἔλεος, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως, καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δ΄ς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δ΄ς)

Δόξα.

Αγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον:

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ. (δ΄ς)

Σπῆχος: **Τ**οῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

ᾠχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε' 17 – ιστ' 2): Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν... Ὁρα το, εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλὺνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπ'χ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Αναργύρων ξυνωρίς ἀγιόλεκτε, σὺν Χριστῷ ἀγάλλει ἐν θείοις δώμασι, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, ὡς ἀθλήσεως ἔσοπτρον χάριν οὖν δαψιλῇ

παρέχειν πᾶσιν ἀπείληφας ῥῶσιν
ψυχῆς καὶ σώματος, δύναμιν τοῖς
ἀνυμνοῦσί σου ἐκθύμως τὴν ὑπέρ-
λαμπρον ἄθλησιν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

ᾠδὴ α'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρα-
σμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σω-
τηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν
καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Παθὼν με ταράττουσι προσβο-
λαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί
μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη,
τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ
σου, Πανάμωμε.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Γωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν,
δυσωπῶ, Παρθέने, λυτρωθῆναί με
τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προ-
σφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν

καὶ τὴν διάνοιαν.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυ-
χὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας
τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον, μόνη Θε-
ομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λο-
χεύτρια.

ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων

ᾠδὴ α' ᾠχος δ'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Σπῆχ. **Α**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ κῦρος κατὰ τῆς πλάνης
εἵληφας, Κῦρε μακάριε συνα-
θλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκώς,
Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον διὸ τρυφῆς
τῆς κρείττονος, ἐν οὐρανοῖς συνα-
πολαύετε.

Σπῆχ. **Α**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γτρατεῖαν πνευματικὴν
ζωσάμενος, Κῦρε πανέντιμε, τὴν
ἐπὶ γῆς στρατεῖαν τε λιπών,
Ἰωάννη πανεύφημε, κατὰ Δαι-
μόνων ἤρασθε, παρὰ Χριστοῦ τὰ
νικητήρια.

Δόξα.

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσα-
σαι, γυναῖκες ἔνθεοι, παρθενικὴν
ἰσάγγελον στολήν, εὐσεβῶς
ἡμφιάσαντο, μαρτυρικῶ δὲ ἔρωτι,
πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Εκ σοῦ κεχαριτωμένη Πάναγνε,
ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης ἥλιος
Χριστός, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε,
τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς
τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν.

Ἦδὴ γ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννητορ, Παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν Ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον, τῶν Ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ἦδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαρκίω τῷ ἀσθενεῖ, δυναμωμένω τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηράτου δὲ τρυφῆς πνεύματι, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον.

Δόξα.

Ερρώσθη τὸ ἀσθενές, τῆς γυναικείας τῷ Σταυρῷ φύσεως, τὸν δυσμενῆ δράκοντα· ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα.

ᾠχος γ'. **Θείας πίστεως.**

Κῦρε πάντιμε, καὶ Ἰωάννη, ἐνηθλήσατε, ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, θυγατέρων σὺν τριάδι θεόφρονι, Ἀθανασίας καὶ σὺν ταύτῃ ἄφθονον, χάριν

ὕψοθεν εἰλήφατε πάντοτε, τοῖς γε-
ραίρουσιν ὑμῶν τὰ σεπτὰ παλαί-
σματα, παρέχειν ἄμφω ῥώμην καὶ
ὕγιειαν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γωματώσασα τὸν ἱατῆρα, ὑπε-
ρύμνητε Θεοκυῆτορ, τῶν μερόπων
τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τῶν ἱα-
τρῶν Ἀναργύρων δεήσεις, τοῦ
Ἰωάννου καὶ Κύρου, ἐπόμενιζε
ῥῶσιν ἅπασι καὶ δύναμιν τοῦ ἀλά-
στορος πατῆσαι τὴν Ἰσχὺν καὶ τὰ
φρυάγματα.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν ξυνωρίδα τῶν σεπτῶν
Ἀναργύρων τὴν θεραπεύουσιν πι-
στῶν ἀλγηδόνας καὶ τὴν ὁδὸν
ἀθλήσεως στερῶς καρτερῶς καὶ
αὐχένος τμήσεως διανύσασαν πά-
ντες ὕμνοις καταστέψωμεν, Κῦρον
καὶ Ἰωάννην, ἀναβοῶντες· μάρτυ-
ρες Χριστοῦ, τῆς ἀθυμίας ἡμῶν ζό-
φον λύσατε.

Κοντάκιον ἕτερον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὴν ξυνωρίδα τῶν μαρτύρων
εὐφημήσωμεν, τῶν Ἀναργύρων ἱα-
τῆρων ὕμνοις πρέπουσι, Κῦρον
πάνσεπτον καὶ ἄλκιμον Ἰωάννην,
ὡς ταμεῖα θείου Πνεύματος ἀσύ-
λητα, καὶ δεινῶν ἀσθενειῶν ἀλεξι-
τήρια, πόθῳ κράζοντες· Χαίροις,
ζεῦγος θεόλεκτον.

Ὁ Οἶκος.

Ἀριστοι ἐν σταδίῳ ἀθληταί,
Ἰωάννη, ἐπώφθητε, καὶ Κῦρε

στερρόφρον, ἀναργύρως οἱ πᾶσι
βροτοῖς τὰς ἰάσεις χάριτι Θεοῦ νέ-
μοντες· διὸ ὑμᾶς γεραίροντες
κραυγάζομεν ἐν κατανύξει·

Χαίρετε, κύμινά ἀφθαρσίας·

χαίρετε, μάργαρα Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ἀθλητῶν, Ἰωάννη, ἀγλαΐ-
σμα·

χαῖρε, σταθερόν, Κῦρε, πίστεως
ἔρεισμα.

Χαῖρε, χάριν, Κῦρε, ἀφθονον ἱα-
μάτων ὁ λαβῶν·

χαῖρε, κλῆσιν ὁ δεξάμενος,
Ἰωάννη, οὐρανῶν.

Χαῖρε, εὖχος μαρτύρων ἱατρῶν
Ἀναργύρων·

χαῖρε, στέφος διπλόκων κλώνων
καλλιμαρτύρων.

Χαῖρε, φῶς, Ἰωάννη, σεμνότητος·

χαῖρε, δᾶς παμφαές, Κῦρε, πί-
στεως.

Χαῖρε, σεπτὴ ξυνωρίς ἀθλοφό-
ρων·

χαῖρε, κλυτὴ δυὰς Ἀναργύρων·

Χαίροις, ζεῦγος θεόλεκτον.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη
τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν
Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου·
καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀθανα-
σίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέ-
ρων καὶ παρθένων, Θεοδότης, Θεο-
κτίστης, καὶ Εὐδοξίας.

Κύρῳ συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς
ξίφος,

Συνθαυματοurgeὶ καὶ μετὰ ξί-
φος Κύρῳ.

Μήτηρ ἀρίστη, καὶ τριάς θυγατέ-
ρων,

Πόθῳ Πατρὸς θνήσκουσι τοῦ πά-
ντων ξίφει.

Ἰατροὶ γεννάδες, πρώταθλοι
σταδίου,

συνηθλήσατε, Κῦρε καὶ Ἰωάννη.

Κῦρον Ἰωάννην τε τάμον πρώτη
τριακοστῇ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Κῦρος καὶ Ἰωάν-
νης, ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὁ
μὲν Κῦρος, ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως, ὁ δὲ
Ἰωάννης ἐξ Ἑδέσσης. Διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα
οὖν διωγμὸν, καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκπορ-
θοῦντα, τὸν πρὸς τὴν Ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον
καταλαβὼν ὁ Κῦρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφια-
σάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ. Ὁ δὲ Ἰωάν-
νης, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις γενόμενος, περὶ τῶν
θαυματουργιῶν τοῦ Ἁγίου Κύρου ἀκούσας (καὶ
γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξιώ-
μενος), παρεγένετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἀκείθην
κατὰ φήμην, ἔνθα διέτριβεν, ἀπελθὼν, συνῆν
μετ' αὐτοῦ.

Συλληφθείσης δὲ γυναικὸς τινος, οὕτω κα-
λουμένης Ἀθανασίας, μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς θυ-
γατέρων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας,
ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ μελλουσῶν
παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ Ἅγιοι
μήτι πάθωσιν, οἷα πάσχειν γυναῖκας εἰκός, τοῦ
ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτήξασαι, παραγενό-
μενοι ἐθαρσοποιοῦν αὐτάς, καὶ πρὸς τοὺς
ἀγῶνας ὑπήλειπον. Συγκατασχεθέντες οὖν καὶ
οὗτοι καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
Θεὸν ἀληθινὸν ὄντα, ὁμολογήσαντες, καὶ αἰχι-
σμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς
ἀπετμήθησαν ἅμα ταῖς ῥηθείσαις γυναῖξί. Τε-
λεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ
αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν
Ἀγίων Μαρτύρων, Οὐῖκτωρίνου,
Οὐῖκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυδίου,
Διοδώρου, Σαραπίνου καὶ Παπία
τῶν ἐν Κορίνθῳ.

Ὅλμῳ μέλη τρεῖς συντριβέντες
γεννάδαι,

Ὡφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χρι-
στοῦ μέλη.

Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ
Κυρίῳ,

Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ

πόδας.

Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνου
στέφος·

Εἴσελθε Διόδωρε Μάρτυς, καὶ
στέφου.

Εἰ τοῦ ξίφους στέρξω σε τῷ
φόβῳ βίε,

Καὶ πῶς Θεὸς στέρξει με τὸν
Σαραπῖνον;

Λοῦσαι θαλάσσης πικρὰ λουτρὰ
Παπία,

Καὶ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς ἄνω
τρυγῆς τύχης.

Οὗτοι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς
Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, καὶ ἀχθέντες
Τερτίῳ τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἐν Κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν
τῆς Ἑλλάδος διέποντι (ἐκ Κορίνθου γὰρ ὥρμη-
ντο οἱ Ἅγιοι), μετὰ πλείστας αἰκίας καὶ ἀνυποί-
στους, διαφόρους ἐδέξαντο τελευτάς.
Οὐῖκτωρίνος γάρ, καὶ Οὐῖκτωρ, καὶ Νικηφόρος,
ἐν ὀλμῳ βληθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ
Κλαύδιος, τμηθεὶς χεῖρας καὶ πόδας τοῦ βίου
μετέστη. Ὁ δὲ Διόδωρος τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο
τέλος. Σαραπῖνος δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ
δὲ Παπίας καταποντισθεὶς διήνυσεν τὸ μαρτύ-
ριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς
Ἀγίας Μάρτυρος Τρυφαίνης.

Ταῦρος Τρύφαινα σοῦ τρυφᾷ τὸ
σαρκίον,

Καὶ πρὸς τρυφὰς πέμπει σε τὰς
ἀκηράτους.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ
Ἑλλησπόντῳ κειμένης, θυγάτηρ Ἀναστασίου
τινὸς Συγκλητικοῦ, καὶ μητρὸς Σωκρατίας Χρι-
στιανῆς. Κατέστη δὲ εἰς τὸ Μαρτύριον, οὐχ ὑφ'
ἐτέρων ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴ ἑαυτὴν προσενέ-
γκασα. Διεχλεύαζε γὰρ τὰ αἰσχροῦ καὶ διέσυσεν
οἷς τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμώντες ὥο-
ντο, καὶ ἀποστῆναι τῶν ματαίων ἐδίδασκε, καὶ
ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ πεμφθῆναι ἐπηύχετο.
Ὅθεν, προστάξαντος Καيسαρίου Ἡγεμόνος, ἐν
καμίνῳ ἐμβάλλεται. Ὑποβλήσασα δὲ παραδόξως
ἐκείθεν, ἐπὶ μετεώρῳ κρεμάται· καὶ ἀπορρίφ-
θεισα, τοῖς ὑποκειμένοις ἡλοῖς ἐμπίρεται. Εἴτα
θηρίοις ἀφίεται· καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν θηρίων
ταύτης οὐχ ἤψαντο· εἷς δὲ ὕστερον πελάσας
ταῦρος, καὶ διακερατίσας, διέσχισε ταύτην,

ἐνθα προσέβαλε. Λέγεται δέ, ἐνῶ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐρρύη, προσελθεῖν πηγὴν ὕδατος διειδοῦς· ἐξ οὗ αἱ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀποροῦσαι γάλακτος, εἴτε ἄνθρωποι εἶεν, εἴτε κτῆνη, ἀρυόμεναι καὶ μετέχουσαι, εὐθὺς τοῖς νεογνοῖς τὸ γάλα προχέουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Ἡλίας ὁ Ἀρδούνης, ὁ ἐν Καλάμαις τῆς Πελοποννήσου μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1686, πυρὶ τελειοῦται.

Οὐ πῦρ φλέγει σε Ἡλία στεφηφόρε,

Ἐνδον γὰρ εἶχε, πῦρ Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ νέου, τοῦ ἐν Πάρῳ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἦχος Γ'. Ὡδὴ α'

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε, ὥσει τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω,... **ὁ α' χορός...**

Τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὡδὴ δ'.

Εκάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προσελθὼν, τοῦ ἁγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡδὴ ε'.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὡδὴ ς'.

Εβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

Ὡδὴ ζ'.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Λστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος γ')

Σπ'χ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ὡδὴ θ'

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Εν νόμου, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῶ, διὸ πρωτότοκον

Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος γ' . Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κῦρε σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων.

Ἔτερον.

Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δυναμωθέντες χάριτι Κυρίου ἡγωνίσασθε ἀθλητικῶς ἐν σταδίῳ καὶ τὰς βουλὰς τῶν ἀνόμων εἰς τέλος κατεβάλατε, θεοειδεῖς Ἀνάργυροι, Κῦρε πνευματοφόρητε καὶ Ἰωάννῃ τρισμάκαρ, Χριστοῦ ὀπλῖται γενναῖοι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον

Τὸ τοῦ Πατρὸς ἀπαύγασμα καὶ Λόγος προαιώνιος, ὁ συναῖδιος πέλων Πατρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, ἐσκήνωσεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως σάρξ, Μαριάμ, ἐγένετο βροτῶν θεώσας τὴν φύσιν μεγαλυνόντων σὲ πόθῳ.

ΑΙΝΟΙ . Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῶ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῶ.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

ᾠχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Οἱ φλεχθέντες τῷ ἔρωτι τῆς τριφώτου Θεότητος, Κύρος, ἱατῆρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἰωάννης ὁ πάνσεπτος, βασάνους ὑπέμειναν καὶ τὴν τμῆσιν κεφαλῆς τῆς αὐτῶν γενναιότατα ἀνακράζοντες· σὺν τριάδι ἀλκίμων κορασίδων καὶ μητρὸς Ἀθανασίας αὐτῶν· Χριστέ Σῶτερ, δόξα Σοι.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγξ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αθλοφόροι περίδοξοι ἱατῆρες θεόσδοτοι, Κύρε, εὐσεβείας εἰκὼν περίβλεπτε καὶ Ἰωάννη θεσπέσιε, πιστοῖς οἱ παρέχοντες τὰς ἰάσεις δωρεάν, τὴν Μονὴν κατελίπετε τῆς ἀσκήσεως τῆς ὑμῶν ὡς ἠκούσατε, φωσφόροι, ὅτι ἤχθησαν ἀμνάδες Χριστοῦ ἀπίστου πρὸ βήματος.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῶν λειψάνων τὴν πάνσεπτον θήκην κατασπαζόμενοι τῶν ὑμῶν τιμίων βοῶμεν, Ἅγιοι· Κύρε, μαρτύρων ἀρχέτυπον, Χριστὸν καθικέτευε Ἰωάννη σὺν σοφῷ συνεργῷ καὶ συνάθλῳ σου δοῦναι ἅπασιν τοῖς τιμῶσιν ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην ἅμφω δύναμιν καὶ ρώμην, ἰσχύν, χαρὰν καὶ ὑγίειαν.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε, πάντες φιλέορτοι, εὐφημήσωμεν ἄσμασιν Ἀναργύρων ζευγὸς τὸ θεοδόξαστον, Κύρον, ἐν μάχαις ἀλκίφρονα τὸν ὄντως ἀήτητον καὶ αὐτοῦ τὸν συνοδὸν Ἰωάννην τὸν ἄριστον ἀνακράζοντες· δωρεάν οἱ τὴν χάριν εἰληφότες τῶν θαυμάτων, δυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεάνθρωπον.

Δόξα Πατρὶ...

ᾠχος πλ. α'.

Πανένδοξοι Ἀνάργυροι, Κύρε καὶ Ἰωάννη, τίς ἐπαξίως ὑμνήσει ὑμῶν τὴν στερρόαν ἐνστασιν καὶ λαμπράν ἄθλησιν; οὐδὲν γὰρ προεκρίνατε τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, ἀλλ' ὁμοφρόνως τὸν ὑπὲρ Αὐτοῦ ἀναδέξασθε θάνατον μεταβάντες οὖν πρὸς τὴν ἄλυπον ζωὴν καὶ μαρτυρικῶν ἀξιωθέντες βραβείων Χριστῷ πρεσβεύετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον. ᾠχος πλ. α'.*

Μακαρίζομεν σέ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

ᾠχος πλ. α'.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά

σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ὦχος α'

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

Ὦχος β'

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'.

Στίχ. **Λ**ΐνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ

Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος πλ. α'.

Στίχ. α'. **Θ**αυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰατρῶν ξυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κῦρον τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερρόν, ὡς Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ θαυμασίων αὐτουργούς, ἱωμένους τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

Στίχ. **Τ**οῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰατρῶν ξυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κῦρον τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερρόν, ὡς Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ θαυμασίων αὐτουργούς, ἱωμένους τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς

Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, (ὁ β' χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰατρῶν ξυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κύρον τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερρόν, ὡς Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ θαυμασίων αὐτουργούς, ἰωμένους τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. α'

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς Ἑθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠχος α'

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

Τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

Προκείμενον. ᾠχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **12:27-13:8**

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου

ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα. (γ) Ἦχος δ'.

Ἐντειναι καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Σπ'χ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν

ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.